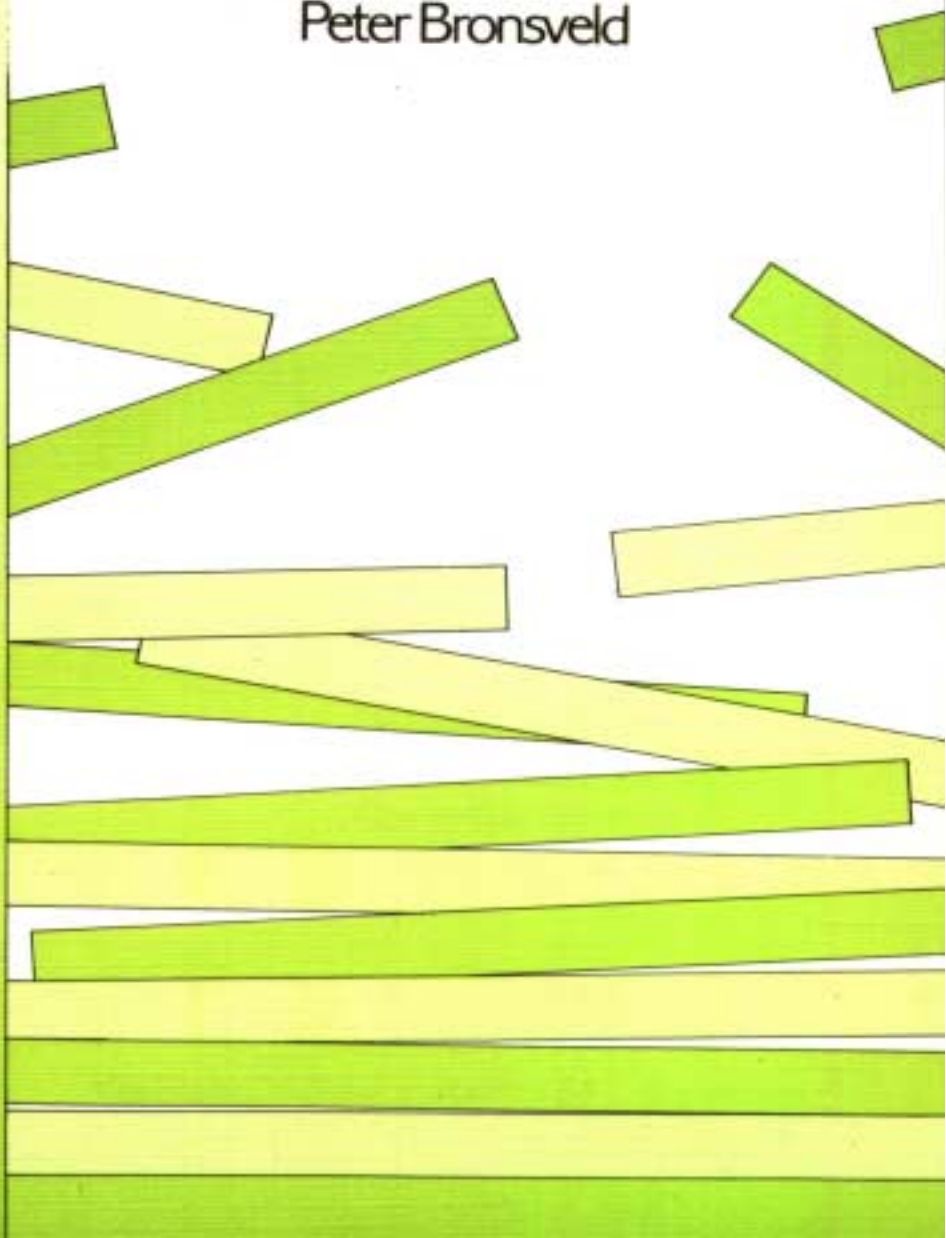

Kracht van Omhoog

Basisstudies 3

Peter Bronsveld

Basisstudies 3

Peter Bronsveld

- Wedergeboorte
- Bidden om te ontvangen
- Het huwelijk
- De woonstede Gods
- De naam boven alle naam
- Geestelijke autoriteit

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK DEN HAAG

Bronsveld, Peter

Basisstudies / Peter Bronsveld. -

Gorinchem: Kracht van Omhoog

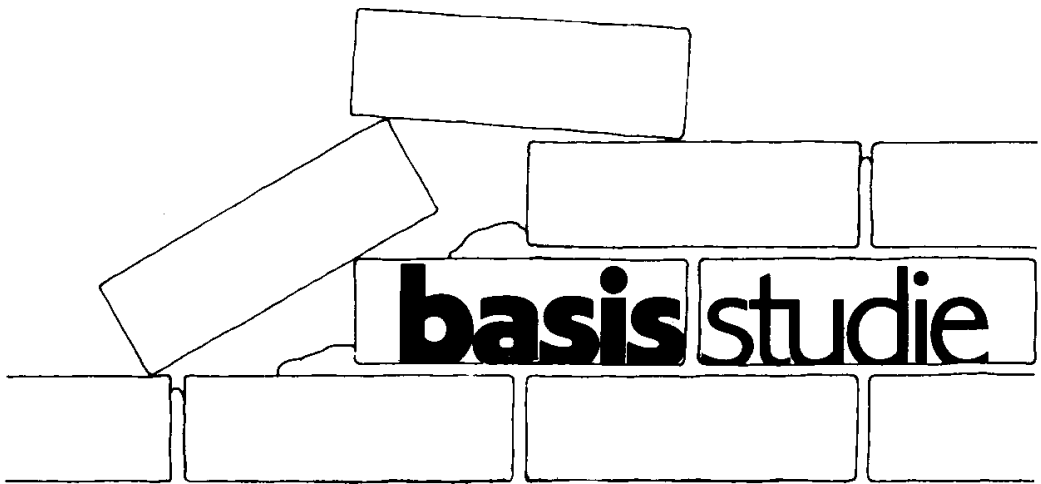
3: Wedergeboorte, bidden om te ontvangen, het huwelijk, de woonstede Gods, de naam boven alle naam, geestelijke autoriteit

Met lit. opg.

ISBN 90-6261-523-6

SISO 255 UDC 242

Trefw.: geloofsleven

wedergeboorte

Geestelijke verwording

Doordat de mens door zijn eerste daad van ongehoorzaamheid zijn koningschap over de schepping overleverde aan de boze, kreeg deze de kans om zijn heerschappij in elk mensenleven te gaan vestigen:

- 'Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben' (Romeinen 5:12).

Dankzij de zondeval werd voortaan de mens belaagd door de boze. Zo waarschuwde de Heer Kaïn:

- 'Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed

handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, doch over wie gij moet heersen' (Genesis 4:6,7).

Afgedwaald van God

Dit proces van geestelijke verwording heeft heel de mensheid zo diep aangetast, dat Jesaja generaliserend uit kon roepen:

- 'Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de Here heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen' (Jesaja 53:6).
- 'Niemand is rechtvaardig, ook niet een, er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn

zij onnut geworden' (Romeinen 3:10-12).

Verduisterd in denken

Waar mensen weigerden God te erkennen en te dienen, versterkte de duisternis haar greep op de mens steeds meer:

- 'Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, *en het is duister geworden in hun onverstandig hart'* (Romeinen 1:21).

In de ban van de boze

De mens die losraakt van God, komt onvermijdelijk in de macht van de boze terecht - heel zijn handel en wandel worden dan bepaald door het rijk der duisternis:

- 'Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt *overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid'* (Efeziërs 2:1,2).

Het leven van de mens zonder God wordt gekenmerkt door geestelijke verblinding en innerlijke verharding:

- 'Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, *in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart'* (Efeziërs 4:17,18).

Vernieuwing

Wil de mens leren leven zoals de Heer Zich dat wenst, dan zal hij een radicale verandering moeten ondergaan. God nu wil niets liever dan deze vernieuwing in zijn leven bewerken. In het Oude Testament werd dit goddelijke verlangen reeds uitgesproken:

- 'Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: *Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn'* (Jeremia 31:33).
- 'Zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn; *Ik zal hun één hart en één weg geven, zodat zij Mij vrezen al de dagen, hun en hun kinderen na hen ten goede.... mijn vrees zal Ik in hun hart leggen, zodat zij niet van Mij afwijken'* (Jeremia 32:38-40).

Ook de profeet Ezechiël profeteerde in beeldrijke bewoordingen van deze levensvernieuwing:

- 'Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; *een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste*; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt' (Ezechiël 36:25-27).

Mensen wier hart naar God uitging hebben de noodzaak van deze levensvernieuwing van binnenuit herkend, en zijn zich er ook van bewust geweest dat de Heer die schenken wilde. Zo bad de psalmist David:

- 'scep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest; verwerp mij niet van uw aangezicht, en neem uw Heilige Geest niet van mij; hergeef mij de blijdschap over uw heil, en laat een gewillige geest mij schragen' (Psalm 51:12-14).

Wedergeboorte

Deze voorzegde levensvernieuwing is zo diep-ingrijpend, dat de bijbel haar met een nieuwe (geestelijke) geboorte vergelijkt. Jezus' eigen woorden in dit verband waren:

- 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, *tenzij iemand wederom geboren wordt*, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien....' (Johannes 3:3).

Dit nieuwe leven wordt dan ook als een 'nieuwe schepping' aangeduid:

- 'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, *het nieuwe is gekomen*' (2 Korintiërs 5:17).

Deze levensverandering is dus niet in de eerste plaats uiterlijk, maar innerlijk:

- 'Want besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, *maar of men een nieuwe schepping is*' (Galaten 6:15).

Opstanding

Jezus' verwijzing naar deze geestelijke geboorte geeft aan op welk een radicale wijze God in het leven van de mens zijn vernieuwingsproces wil opstarten. Een andere symbolische omschrijving voor dit begin van een nieuw leven is die van een 'opstanding':

- *'Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde' (Kolossenzen 2:13,14)*
- *'God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden -, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus' (Efeziërs 2:4-6).*

Het nieuwe leven dat door deze 'geestelijke opstanding' tot openbaring komt, is van zulk een vitaliteit, dat de vernieuwde mens er door in staat gesteld wordt als een koning door het leven te gaan:

- *'Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, leven en*

als koningen heersen door de ene, Jezus Christus' (Romeinen 5:17).

Door Gods Geest

Hoe komt deze diepgaande innerlijke vernieuwing nu tot stand? Op welke wijze wordt de mens tot nieuw leven gewekt, staat hij op uit zijn geestelijke dood? Ongetwijfeld is hier sprake van een goddelijk ingrijpen! Van een werk van Gods Geest!

- *'Maar toen de goedertierenheid en mensenliefde van onze Heiland en God verscheen, heeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland....' (Titus 3:4-6).*
- *'Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest.... Zó is een ieder die uit de Geest geboren is' (Johannes 3:6,8).*

Door Gods Woord

De vraag is echter: op welke wijze begint Gods Geest deze levensvernieuwing te bewerken? Jezus geeft het antwoord op deze vraag, als Hij stelt:

- 'Tenzij iemand geboren wordt *uit water en Geest*, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan' (Johannes 3:5).

Dit symbool van 'water' waaruit de mens wedergeboren wordt, is ongetwijfeld een verwijzing naar de reinigende kracht van Gods Woord. Paulus vergelijkt de prediking van dat woord zelfs met een waterbad:

- 'Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gebeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, *haar reinigende door het waterbad met het woord*, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks....' (Efeziërs 5:25-27).

Ook de apostel Petrus geeft aan dat deze levensvernieuwing door het woord van God tot stand komt:

- 'Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigd hebt tot ongeveinsde broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief, *als wedergeboren, en niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door het*

levende en blijvende woord van God' (1 Petrus 1:22,23).

Jacobus geeft eveneens aan dat het nieuwe leven door het geloof in de prediking wordt voortgebracht:

- 'Tedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer. *Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen'* (Jacobus 1:17,18).

Dankzij overgave

Waar Gods Geest veranderingen in het leven van de mens bewerken wil naar aanleiding van de prediking van het woord van God, ligt het voor de hand, dat de mens in deze mede verantwoordelijk is. Geloof in en gehoorzaamheid aan dat woord bepalen de mate waarin Gods Geest werken kan:

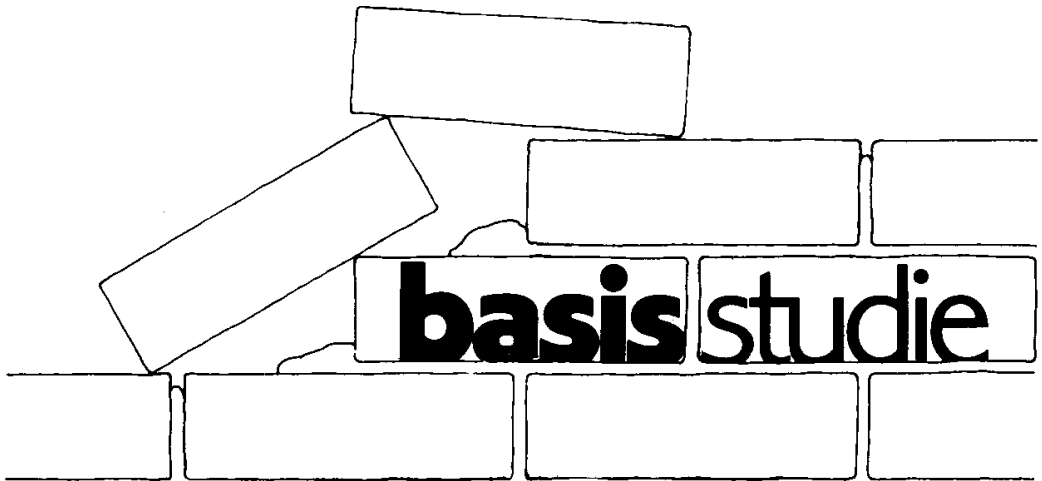
- 'Bekeert u en wendt u af van al uw overtredingen, dan zal u dat niet een struikelblok tot ongerechtigheid worden. *Werpt alle overtredingen die gij begaan hebt, van u weg, en vernieuwt uw hart en uw geest'* (Ezechiël 18:30,31).

De roep tot het aanvaarden van verantwoordelijkheid voor vernieuwing, klinkt duidelijk door als Paulus stelt:

- 'Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten' (Efeziërs 5:14).

Dit betekent dat op het eerste goddelijke ingrijpen in ons leven een zich voortdurend vernieuwende levenswandel moet volgen:

- 'Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, *wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging*' (Kolossenzen 2:6,7).•

bidden om te ontvangen

Wat is gebed? Ons gebed kan allerlei vormen aannemen: smeking, voorbede, dankzegging - om wat voorbeelden te noemen:

- 'Ik vermaan u dan allereerst *smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen* te doen voor alle mensen' (1 Timoteüs 2:1).

Ons bidden kan echter ook een worsteling met het rijk der duisternis betekenen:

- '*Wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten... En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest*' (Efeziërs 6:12,18).

- 'Maar, broeders, ik vermaan u bij onze Here Jezus Christus en bij de liefde des Geestes, *om samen met mij te worstelen in den gebede voor mij tot God*, opdat ik behoed worde voor de weerspanningen in Judea' (Romeinen 15:30,31).

Bij ons bidden kan ook een stroom van lofprijzing en aanbidding worden losgemaakt, zoals de apostel Johannes in zijn Openbaring werd getoond:

- 'En toen het de boekrol nam, wierpen de vier dieren en de vierentwintig oudsten zich voor het Lam neder, hebbende elk een citer en gouden schalen, vol reukwerk; *dit zijn de gebeden der heiligen*. En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de

boekrol te nemen en haar zegels te openen' (Openbaring 5:8,9).

Bidden is: vragen

Bidden is echter ook eenvoudig: vragen! En dat met de vooropgezette bedoeling om ook te ontvangen! In dit 'bidden om te ontvangen' hoeft niets zelfzuchtigs te zitten. Gods goedheid wordt immers door verhoorde gebeden groot gemaakt:

- *'En wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde.* Indien gij Mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen' (Johannes 14:13,14).

De zin van het leven van een gelovige wordt zelfs afgemeten naar de mate waarin God hem als antwoord op gebed, zijn zegeningen schenken kan:

- 'Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, *opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in mijn naam'* (Johannes 15:16).

Jezus zelf staat er met zijn naam garant voor, dat de verzoeken die we tot de Vader richten ook ingewilligd zullen worden:

- 'En te dien dage zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, *Ik zeg u, als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in mijn naam.* Tot nog toe hebt gij niet om iets gebeden in mijn naam; *bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij'* (Johannes 16:23,24).

God zoekt 'vragers'

Bidden in de zin van 'vragen om te ontvangen' is een voorrecht. Maar bovendien is het een bevrediging van Gods eigen verlangens. De Heer vraagt ons dan ook om te bidden:

- *'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden'* (Matteüs 7:7,8).

Dikwijls heeft het er veel van weg dat God slechts tot ingrijpen in onze levenssituatie in staat is, als wij 'vragen' in gebed:

- *'Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik heb*

hem niet gevonden' (Ezechiël 22:30).

In zekere zin daagt God zijn kinderen uit om te bidden, teneinde daarop zelf tot daden over te kunnen gaan:

- 'Zo zegt de Here, die dat doet, de Here, die dat formeert, om het in vervulling te doen gaan, wiens naam Here is: *Roep tot Mij en Ik zal u antwoorden en u grote, ondoorgrondelijke dingen verkondigen, waarvan gij niet weet*' (Jeremia 33:2,3).

Onze verlangens

'Bidden om te ontvangen' is belangrijk in het leven van Gods kinderen. Tekorten in hun leven worden vaak veroorzaakt door het ontbreken van een (gezond) gebedsleven, waarin 'vraaggebeden' een voorname plaats innemen:

- 'Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. *Gij hebt niets, omdat gij niet bidt. Of gij bidt we4 maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen*' (Jakobus 4:2,3).

Wie gezegend wil worden, zal dan ook zijn schroom om te bidden (te vragen!) moeten overwinnen. Wij zullen moeten leren niet alleen onze noden, maar ook onze verlangens bij de Heer te brengen:

- 'Weest in geen ding bezorgd, *maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God*' (Filippenzen 4:6).

Niet licht zullen we door onze verlangens misleid worden, wanneer wij ons bij het bidden bewust onder de leiding van Gods Geest stellen:

- 'Evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; *want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen*. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit' (Romeinen 8:26,27).

Vanuit de gemeenschap met hun Meester, zullen bij Gods kinderen dan ook verlangens opkomen, die om verhooring vragen, verlangens die tot eer zijn van de naam van Jezus:

- 'Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, *vraagt wat gij maar wilt, en het zal u worden*.

Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn' (Johannes 15:7,8).

Vrijmoedigheid in het vragen

'Vragend bidden' lijkt eenvoudig en voor de hand liggend, maar toch moet daarbij de nodige vrijmoedigheid geleerd worden:

- 'Laten wij daarom *met vrijmoedigheid toegaan* tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd' (Hebreeën 4:16).

Wie wil leren om vrijmoedig 'vragend te bidden', zal zich bewust moeten worden, dat dit soort bidden de Heer welgevallig is:

- 'Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want *wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken*' (Hebreeën 11:6).

In onze 'smekingen' behoeven wij dan ook niet bezorgd te zijn over de vraag of onze noden en verlangens wel belangrijk genoeg zijn voor God. Eenvoud bij het vragen is het grote

geheim, omdat ook onze God 'eenvoudig en ongecompliceerd' is:

- 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, *die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt*; en zij zal hem gegeven worden' (Jakobus 1:5).

De hemelse Vader daagt ons uit om bij ons bidden onomwonden te zeggen wat onze verlangens zijn:

- '*En gebruikt bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden. Wordt hun dan niet gelijk, want God uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt* (Matteüs 6:7,8).

Gods kinderen mogen, geleid door de Heilige Geest 'vragen' vanuit de zekerheid dat de Vader hun verzoeken inwilligt:

- 'En dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, *dat Hij, indien wij iets bidden naar zijn wil, ons verhoort*. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, weten wij, dat wij de beden verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden' (1 Johannes 5:14,15).

- 'Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, *geloof, dat gij het hebt ontvangen en het zal geschieden*' (Marcus 11:24).

'De ogen des Heren zijn op de rechtvaardigen, en zijn oren tot hun smeking' (1 Petrus 3:12).

Hindernissen

Soms blijven onze gebeden onbeantwoord. De vraag is dan: wat zou daarvan de reden kunnen zijn?
 - *Ongeduld*. Sommige gebeden blijven onbeantwoord omdat we naar instantelijke oplossingen uitzien, zonder begrip te hebben voor het 'hoe' en 'wanneer' dat de Heer als antwoord heeft:

- '*Hebt dus geduld, broeders, tot de komst des Heren!.... Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heren is nabij*' (Jakobus 5:7,8).

- *Onoprechtheid*. Sommige schoonklinkende gebeden komen niet uit het hart en dienen slechts om indruk te maken:

- '*En wanneer gij bidt, zult gij niet zijn als de huichelaars, want zij staan gaarne in de synagogen en op de hoeken der pleinen te bidden, om zich aan de mensen te vertonen.*

Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds' (Matteüs 6:5).

- *Onverschilligheid!* Soms missen onze gebeden de nodige bewogenheid en inzet:

- 'Hij sprak een gelijkenis tot hen met het oog daarop, *dat zij altijd moesten bidden en niet verstoppen....* En de Here zeide: Hoort, wat de onrechtvaardige rechter zegt. Zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen en laat Hij hen wachten? Ik zeg u, dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen' (Lucas 18:1,6-8).

- *Ontwrichte relaties*. Sommige gebeden kunnen niet beantwoord worden, omdat echtgenoten niet in harmonie met elkaar leven:

- 'Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, daar zij ook medeërfgnamen zijn van de genade des levens, *opdat uw gebeden niet belemmerd worden*' (1 Petrus 3:7).

- *Egoïsme!* Sommige gebeden kunnen niet verhoord worden, omdat ze uit

zelfzuchtige motieven worden opgezonden:

- '*Gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen*' (Jakobus 4:3).

broeder en kom en offer daarna uw gave' (Matteüs 5:23,24).

-*Vooroordeel!* Soms worden gebeden niet verhoord, omdat we niet beseffen dat God ons zelf actief bij de verhoring in wil schakelen:

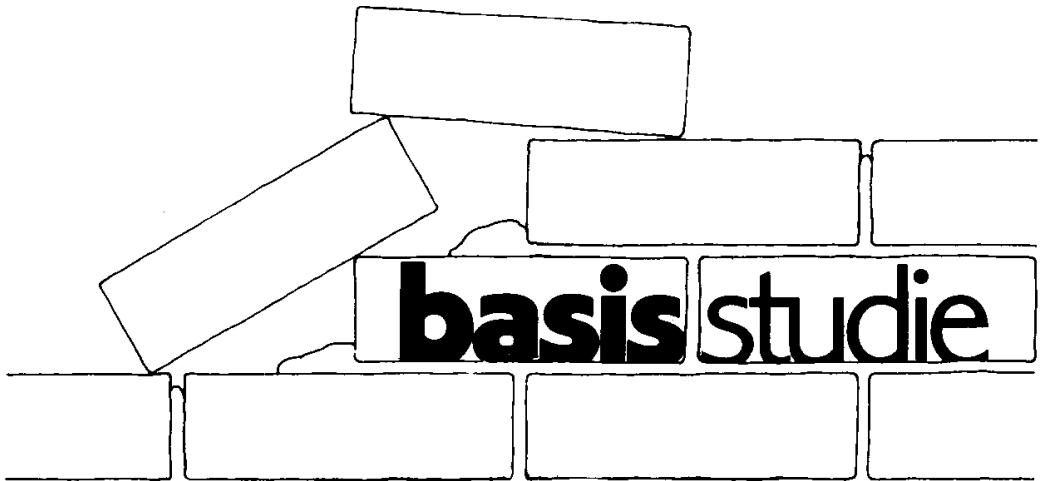
- '*Waak op, waak op, bekleed u met sterkte, Sion; bekleed u niet uw pronkgewaden, Jeruzalem, heilige stad*' (Jesaja 52:1).

- *Onbeleden zonden!* Soms worden gebeden niet verhoord, omdat we bewust aan verkeerde dingen vasthouden:

- '*Had ik onrecht beoogd in mijn hart, dan zou de Here niet hebben gehoord*' (Psalm 66:18).

- *Onverzoenlijkheid!* Sommige gebeden worden niet verhoord, omdat we nalaten problemen met anderen op te lossen:

- '*Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar, voor het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw*

het huwelijk

Het huwelijk is Gods gedachte geweest. Hij zag er een mogelijkheid in om het leven van de mens te verrijken. In het huwelijk brengt Hij twee mensen bij elkaar die elkaar gezelschap schenken, elkaar bijstaan, bij elkaar passen:

- 'En de Here God zeide: *Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past*'(Genesis 2:18).

Man en vrouw zouden elkaar naar Gods gedachte completeren, elkaar aanvullen. Deze wederzijdse afhankelijkheid wordt al in Gods schepping van de vrouw tot uiting gebracht:

- 'Toen deed de Here God een diepe slaap op de mens vallen; en terwijl deze sliep, nam Hij een van zijn

ribben en sloot haar plaats toe met vlees. En de Here God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens. Toen zeide de mens: Dit is nu *eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal 'mannin' heten, omdat zij uit de man genomen is*'(Genesis 2:21-23).

Naar Gods beeld: man en vrouw

Zo schiep God het menselijke geslacht in de verscheidenheid van het man-vrouw zijn als uitdrukking van de som van Gods eigen karaktertrekken:

- 'En God schiep de mens naar zijn beeld; naar *Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen*'(Genesis 1:27).

Samen zouden man en vrouw als kroon van Gods schepping een gelukkig bestaan op aarde mogen leiden. Ze zouden de wereld onder hun beslag brengen en voor nageslacht mogen zorgen:

- 'En God zegende hen en God zeide tot hen: *Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar*, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt'(Genesis 1:28).

Uit het feit dat man en vrouw onderscheiden wezens zijn, komt Gods gedachte aan een huwelijkssluiting voort:

- *'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn'*(Genesis 2:24).

Hier zien we drie elementen bij de huwelijkssluiting, zoals God Zich die gedacht heeft. *Het maatschappelijke aspect*: vader en moeder verlaten - publiekelijk een nieuwe gezinseenheid stichten en daar ook verantwoordelijkheid voor dragen. *Het psychologische element*: elkaar aanhangen - een eenheid van geest en ziel vormen, een verbond met elkaar aangaan, met uitsluiting van elke

andere mogelijke relatie. En tenslotte, *het sexuele gegeven*: tot één vlees zijn - tot een lichamelijke eenheid komen en deze ook geconcretiseerd hopen te zien in nageslacht.

Vorbereiding

In de tijd dat jonge mensen staan voor de keuze van een levenspartner, is het zaak deze te zoeken onder Gods leiding, vanuit de reinheid die de Heer van hen verwacht:

- 'Het is goed voor een mens niet aan een vrouw verbonden te zijn, maar *met het oog op de gevallen van hoereriej moet ieder zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man'* (1 Korintiërs 7:1,2).
- 'Want gij weet, welke voorschriften wij u gegeven hebben door de Here Jezus. Want dit wil God: uw heiliging, dat gij u onthoudt van de hoereriej, *dat ieder uwer in heiliging en eerbaarheid zijn vat wete te verwerven, niet in hartstochtelijke begeerlijkheid, zoals ook de heidenen, die van God niet weten*, en dat men zijn broeder niet slecht behandelde of bedriege in deze zaak, want de Here is een wreker van dit alles' (1 Tessalonicenzen 4:2-6).

In deze voorbereidingstijd, in hun 'verlovingstijd', voorafgaand aan het huwelijk mogen zij een afspiegeling zijn van de verwachting tussen Christus en de gemeente aangaande een komende volledige eenwording:

- 'Want met een ijver Gods waak ik over u, *want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen*' (2 Korintiërs 11:2).

Onafscheidelijk samengevoegd

Waar twee mensen zich aan elkaar toewijden in een huwelijk, is het God zelf die daar zijn fiat aan geeft. Voor Hem horen die twee voortaan onafscheidelijk bij elkaar, zoals Jezus erkende:

- *'Van het begin der schepping heeft Hij hen als man en vrouw gemaakt; daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, en die twee zullen tot één vlees zijn. Zo zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet'* (Marcus 10:6-8).

Verbondstrouw

Het huwelijk heeft dan ook een betere basis dan alleen maar het feit dat twee mensen elkaar mogen en bij elkaar denken te passen. Het is een

wederzijdse contractuele verplichting met rechtsgeldigheid, aangegaan voor het aangezicht van de Schepper:

- 'Gij bedekt met tranen het altaar des Heren, onder geweent en gezucht, omdat Hij Zich niet meer tot het offer wendt, noch het uit uw hand aanneemt als Hem welgevallig. En dan zegt gij: *Waarom? Omdat de Here getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie gij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is.* Niet één doet zo, die voldoende geest bezit, want wat zoekt die éne? Het zaad Gods. Weest dan op uw hoede voor uw hartstocht, *en dat men niet ontrouw worde aan de vrouw zijner jeugd. Want Ik haat de echtscheiding, zegt de Here, de God van Israël....'* (Maleachi 2:13-16).

Echtbreuk

Het huwelijk is dan ook in feite naar Gods bedoeling onverbreeklijk. Wederzijdse trouw is de basis voor het huwelijk. Waar deze ontbreekt, wordt de huwelijksrelatie desondanks geweld aangedaan:

- 'Er is ook gezegd: Al wie zijn vrouw wegzendt, moet haar een scheidbrief geven. Maar Ik zeg u: *Een ieder, die zijn vrouw wegzendt*

om een andere reden dan ontucht, maakt, dat er echtbreuk met haar gepleegd wordt; en al wie een weggezondene trouwt, pleegt echtbreuk' (Matteüs 5:31,32).

Waar de echt door overspel niet reeds in feite verbroken is, zal de daad van een werkelijke echtscheiding nooit van een gelovige partner uitgaan:

- 'Heeft een broeder een ongelovige vrouw, die erin bewilligt met hem samen te wonen, *dan moet hij haar niet verstopen*. En een vrouw moet, als zij een ongelovige man heeft, en deze erin bewilligt met haar samen te wonen, *die man niet verstopen'*(1 Korintiërs 7:12,13).

Het kan echter gebeuren dat de ongelovige partner, om welke reden dan ook, zijn huwelijk met de gelovige ontbonden wenst te zien. Dan is deze laatste partner niet gebonden, en ontslagen van zijn verplichtingen:

- 'Maar indien de ongelovige haar verlaat, laat hij haar verlaten. *De broeder of zuster is in dit geval niet gebonden; tot vrede heeft God u geroepen'*(1 Korintiërs 7:15).

Trouw in het huwelijk is God heilig, Sexueel contact niet een ander dan de eigen partner is zonde - het maakt een

relatie kapot en sluit de mens af voor de zegen van het Koninkrijk Gods:

- 'Dwaalt niet' Hoereerders, afgodendienaars, overspelers, schandjongens, knapenschenders, dieven, geldgierigen, dronkaards, lasteraars of oplichters, zullen het Koninkrijk Gods niet beërven' (1 Korintiërs 6: 10).

Ongehuwd blijven

Als regel zal de mens, man of vrouw, wegen zoeken om tot een huwelijksrelatie te komen. Niet altijd echter zal dat mogelijk zijn.)Jezus drukte het in het taalgebruik van zijn tijd uit door te wijzen op mensen die als 'gesnedenen' te boek staan. Mensen die ongeschikt zijn voor het huwelijk door een aangeboren lichaamsgebrek of doordat ze ontmand zijn. En, tenslotte in figuurlijke zin: doordat ze vrijwillig afstand van het huwelijk doen ter-wille van bepaalde taken in Gods Koninkrijk:

- 'Er zijn immers gesnedenen, die zo uit de moederschoot geboren zijn, en er zijn gesnedenen, die door mensen gesneden zijn, en er zijn gesnedenen, die zichzelf gesneden hebben, ter wille van het Koninkrijk der hemelen' (Matteüs 19:12).

De apostel Paulus wijst op deze laatste overweging om bewust ongetrouwd te blijven:

- 'Ik wilde wel, dat gij zonder zorgen waart. Wie niet getrouwd is, wijdt zijn zorgen aan de zaak des Heren, hoe hij de Here zal behagen. Maar hij, die getrouwd is, wijdt zijn zorgen aan aardse zaken, hoe hij zijn vrouw zal behagen, en hij is verdeeld. Zowel zij, die geen man meer heeft, als de jonge dochter, wijdt haar zorgen aan de zaak des Heren, om heilig te zijn naar lichaam en geest. Maar zij, die getrouwd is, wijdt haar zorgen aan aardse zaken, om haar man te behagen' (1 Korintiërs 7:32-34).

Wederzijdse zorg

God gaf man en vrouw aan elkaar, opdat zij elkaar vanuit hun relatie tot steun zouden zijn. Elk mag daarin zijn eigen inbreng hebben, in harmonie met zijn geaardheid:

- 'Vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan de Here, want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente; Hij is het, die zijn lichaam in stand houdt. Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan

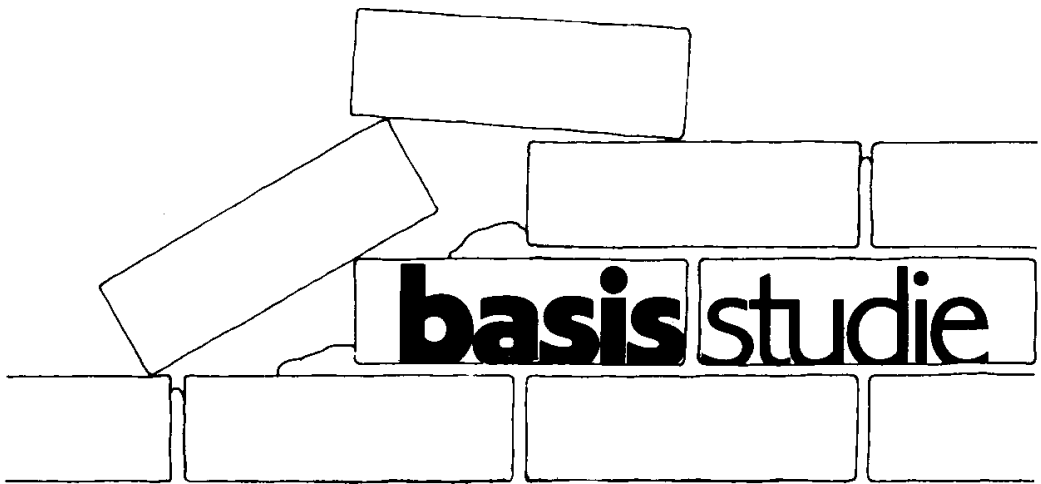
haar man, in alles' (Efeziërs 5:22-24).

- 'Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen...'(Efeziërs 5:25,26).
- 'Zo zijn ook de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief; want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het zoals Christus de gemeente, omdat wij leden zijn van zijn lichaam...'(Ef. 5:28-30).
- 'Evenzo gij, vrouwen, weest uw mannen onderdanig, opdat, ook indien sommigen aan het woord niet gehoorzaam zijn, zij door de wandel hunner vrouwen zonder woorden gewonnen worden, doordat zij uw reine en godvrezende wandel opmerken' (1 Petrus 3:1,2).
- 'Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, daar zij ook medeërfgenamen zijn van de genade des levens, opdat uw gebeden niet belemmerd worden' (1 Petrus 3:7).

Eén in Christus

Ook al zullen man en vrouw in een huwelijk dank zij hun geaardheid een eigen inbreng mogen hebben, in geestelijk opzicht zijn zij elkaars gelijken. Desondanks zijn zij geestelijk van elkaar afhankelijk:

- 'En toch, in de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw. Want gelijk de vrouw uit de man is, zo is ook de man door de vrouw; alles is echter uit God' (1 Korintiërs 11: 11,12).
- 'Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van jood of Griek, van slaaf of vrije, mannelijk of vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus' (Galaten 3:26-28).

de woonstede Gods

Toen God Israël in het midden der volken apart stelde, deed Hij dit om *voor Zichzelf* een volk te verwerven - een volk dat zijn wezen zou leren kennen, Hem zou liefhebben, Hem zou aanbidden:

- 'Indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, *dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn*, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult *Mij* een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk' (Exodus 19:5,6).

Feestelijke vergaderingen

Om zijn volk tegemoet te komen bij de bewustwording van zijn tegenwoordigheid onder hen, schonk Hij hun een tempel en een eredienst waarin zij zich mochten verheugen in een speciale ontmoeting met Hem:

- 'Driemaal per jaar zal ieder die onder u van het mannelijk geslacht is, *voor het aangezicht van de Here, uw God, verschijnen* op de plaats die Hij verkiezen zal: op het feest der ongezuurde broden, op het feest der weken en op het loofhuttenfeest' (Deuteronomium 16:16).

Elk van deze hoogtepunten in het religieuze beleven van het volk, zou een *feestelijke ontmoeting* met de Heer zijn:

- 'Dan zult gij het feest der weken vieren ter ere van de Here, uw God, naar de mate van de gaven, die gij vrijwillig geven zult, naar dat de Here, uw God, u gezegend heeft, *gij zult u verheugen voor het aangezicht van de Here, uw God'* (Deuteronomium 16:10,11).

Verlangen naar Gods tegenwoordigheid

Voor de ware Israëliet wekte het opgaan naar 'Gods huis', waar hij zich Gods tegenwoordigheid op bijzondere wijze bewust mocht worden, grote verwachtingen:

- 'Hoe liefelijk zijn uw woningen, o Here der heerscharen! Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de voorhoven des Heren; mijn hart en mijn vlees jubelen tot de levende God... Want één dag in uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik wil liever staan aan de drempel van het huis mijns Gods dan verblijven in de tenten der goddeloosheid' (Psalm 84:2,3,11).

Beter dan iemand anders heeft David begrepen, dat godsdienst een zaak van grote blijdschap is voor het aangezicht van de Heer, van aanbidding en lof. Nadat hij met veel vreugdebetoon de ark als teken van Gods tegenwoordigheid binnen Jeruzalem had gebracht, stelde hij een eredienst in waarbij de Heer voortdurend groot gemaakt zou worden:

- 'Looft de Here, roept zijn naam aan, maakt onder de volken zijn daden bekend; zingt Hem, psalmzingt Hem, gewaagt van al zijn wonderen... Zingt de Here, gij

ganse aarde, boodschaft zijn heil van dag tot dag... Geeft de Here, gij geslachten der volken, geeft de Here heerlijkheid en sterkte. Geeft de Here de heerlijkheid van zijn naam, brengt offer en komt voor zijn aangezicht (1 Kronieken 16:8,9,23, 28, 29).

Diende de tempel in het Oude Testament nog als symbool van Gods tegenwoordigheid onder zijn volk, met de komst van Christus breekt onder hen die Hem toebehoren het bewustzijn van zijn aanwezigheid volledig door:

- 'Dat Hij ons zou geven, zonder vreze, uit de hand der vijanden verlost, Hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht, al onze dagen' (Lucas 1:74,75).

Aanbidding in geest en waarheid

De realiteit van Gods aanwezigheid onder zijn volk wordt nu zo intens ervaren dat de symboliek van een aardse tempel met haar uitwendige ceremoniën overbodig wordt. Vandaar dat Jezus, verwijzend naar het werk van Gods Geest onder Gods volk, zeggen kon:

- 'De ure komt (Pinksteren!) en is nu, dat de waarachtige aanbiddeers de Vader aanbidden zullen in geest en

in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidder; God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid' (Johannes 4:23,24).

Hoewel elk kind van God nu persoonlijk directe toegang tot Gods troon heeft, verbindt de Heer aan de vergadering van zijn kinderen een bijzondere belofte van zijn tegenwoordigheid. Het opgaan naar het 'aardse Jeruzalem' om 'voor Gods aangezicht te verschijnen' heeft nu plaats gemaakt voor het komen in het midden van Gods volk:

- 'Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem... tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen (Hebreeën 12:22,23).

Een tempel heilig in de Here

Jezus zelf verbindt dan ook aan het treffen van zijn kinderen een bijzondere belofte:

- 'Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden' (Matteüs 18:20).

Waar Gods volk samenkomt, doet het dit niet slechts om elkaar onderling te

bemoedigen of om onderricht te worden in het Woord. Door bijeen te komen, richt het in de onzienlijke wereld een plaats voor de Heer op, waar Deze Zich 'thuisvoelt' - een geestelijk huis voor de Heer:

- '.... laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis....' (1 Petrus 2:5).

Verbinden Gods kinderen zich aan elkaar om samen 'voor liet aangezicht des Heren te verschijnen', zij vormen daarmee een tempel voor Hem in de geest:

- 'Wij toch zijn de tempel van de levende God. gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.... Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn (2 Corinthiers 6:16 en 18).
- 'een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest' (Efeziërs 2:21 en 22).

Geestelijke offers

Wanneer gelovigen in hun samenkomsten een 'tempel, heilig in de Here vormen, zijn zij daar ook actief

als priesters - om de Heer te dienen met hun 'geestelijke offers':

- 'laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus' (1 Petrus 2:5).

Enkele verzen verder definieert de apostel Petrus wat het betekent om als priester dienst te doen:

- 'Gij dan zijt.... een koninklijk priesterschap.... om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen' (1 Petrus 2:9 en 10).

De geestelijke offers die de gemeente brengt, worden gevormd door de uiting van aanbidding, de lof en de dank die onder haar leeft voor het heil dat werd gebracht. Daar nu was het de Heer om te doen, toen Hij zijn leven gaf:

- '.... dat de heidenen God ter wille van zijn ontferming gaan verheerlijken, gelijk geschreven staat: Daarom zal ik U loven onder de heidenen en uw naam met

snarenspeel prijzen' (Romeinen 15:9).

Gods kinderen dienen de Heer met geestelijke offers door Hem te 'prijzen met snarenspeel', door te zingen en hun lofliederen aan te heffen. Wanneer zij daarmee bezig zijn, is het Jezus Zélf die met deze aanbidding instemt:

- '.... daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen, en Hij zegt: Uw naam zal Ik aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente zal Ik U lofzingen....' (Hebreeën 2:11 en 12).

Is het wonder dat de schrijver van de Hebreeënbrief zijn lezers oproept om in de 'feestelijke en plechtige vergadering' van de gemeente het brengen van 'geestelijke offers' een belangrijke plaats te geven:

- 'Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden' (Hebreeën 13:15).

Lof en aanbidding

Gods kinderen worden uitgenodigd om hun Heer met lofprijs te dienen en op deze wijze ook voor hun persoonlijk leven bemoediging en ondersteuning te ontvangen:

- 'Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten (Kolossenzen 3:16,17).

Geven Gods kinderen gehoor aan deze oproep, zij zullen er ook in eigen leven de resultaten van zien. Telkens als zij samenkomen voor deze 'dienst aan de Heer' worden zij opnieuw door Gods Geest met kracht aangedaan en vervuld:

- '.... wordt vervuld met de Geest en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte (Efeziërs 5: 19).

Als de apostel de gemeente er op wijst ook 'geestelijke liederen' te zingen, doelt hij ongetwijfeld op het lofzingen in tongen. Ook uit eigen ervaring kende hij dit:

- '.... ik zal lofzingen met mijn geest, maar ook lofzingen met mijn verstand' (1 Corinthiërs 14:15).

Het 'klimaat' van Gods Koninkrijk wordt door de lofprijs en aanbidding gekenmerkt. Ook de apostel Johannes werd zich dat bewust, toen de Heer

hem de gemeente toonde, vertegenwoordigd door 'vierentwintig oudsten' bij haar dienst aan de Heer:

- 'En wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dankzegging zullen brengen aan Hem die op de troon gezeten is en tot in alle eeuwigheid leeft, zullen de vierentwintig oudsten zich neerwerpen voor Hem, die op de troon gezeten is en Hem aanbidden, die tot in alle eeuwigheden leeft, en zij zullen hun kronen voor de troon werpen, zeggende: Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht; want Gij hebt alles geschapen, en om uw wil was het en werd het geschapen' (Openbaring 4:9-11).

Overwinning

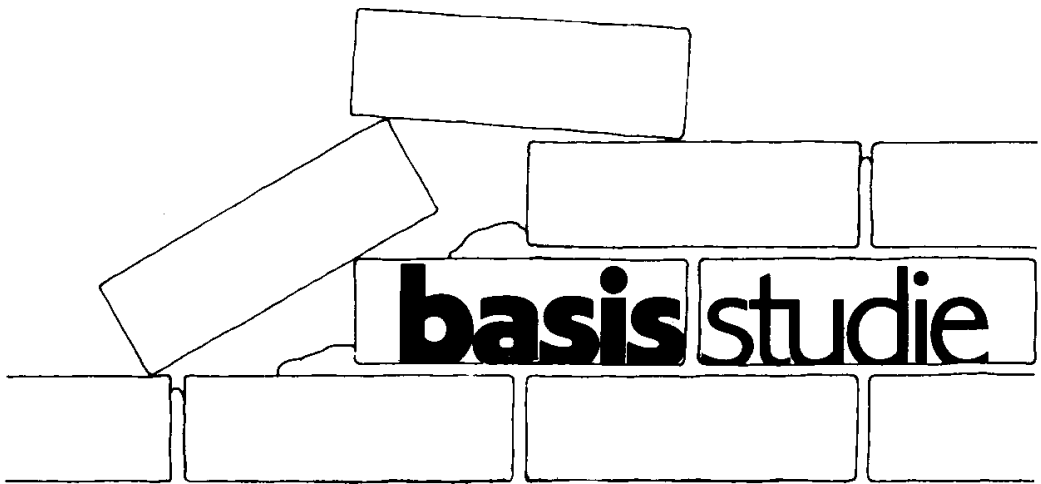
De visioenen die Johannes over de strijd en de overwinning van de gemeente in de eindtijd ontving, zijn dan ook vol van symboliek die wijst op de aanbidding van Gods kinderen:

- 'Daarna zag ik, en zie een grote schare die niemand tellen kon, uit alle volk en stammen en natiën en talen stonden voor de troon en voor het Lam, *bekleed met witte gewaden en met palmtakken in hun handen...*' (Openbaring 7:9).

- 'En ik zag iets als een zee van glas met vuur vermengd, en de overwinnaars van het beest en van zijn beeld en van het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee, *met de citers Gods. En zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods, en het lied van het Lam* (Openbaring 15:2,3).

Des Heren tempel zijn wij! De Heer maakt zijn volk vrij om Hem daarin te dienen - in grote vreugde:

- 'Hem nu, die u voor struikelen kan behoeden en onberispelijk doen staan in grote vreugde, de enige God, onze Heiland, zij door Jezus Christus, onze Here, heerlijkheid, majesteit, kracht en macht vóór alle eeuwigheid, èn nu èn in alle eeuwigheden! Amen' (Judas 24 en 25).

de naam boven alle naam

Namen geven in de bijbel vaak iets van het karakter en het leven van de drager weer. Naamgeving en naamsverandering hebben diep geestelijke betekenis. Zo wordt Abram tot Abraham 'omgedoopt' - een vader van een menigte van volken; Jakob tot Israël - prins Gods. En Simon wordt door Jezus voortaan Petrus genoemd - steen, stuk rots; Jakobus en Johannes krijgen vanwege hun onstuimige karakter de naam Boanerges -zonen des donders. Geen betekenisvoller naam echter, dan de naam van Jezus!

- 'Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons *gesproken in de Zoon,.... zoveel machtiger geworden dan de engelen als Hij uitnemender naam*

boven hen als erfdeel ontvangen heeft' (Hebreeën 1:1,2,4).

- 'Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de *naam boven alle naam geschonken*, opdat in de *naam van Jezus* zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: *Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!*' (Filippenzen 2:9-11).

Gods naam

Gods naam en karakter corresponderen met elkaar. Jezus maakte door zijn wezen en werk Gods karakter openbaar, en dientengevolge ook diens naam:

- 'Niemand heeft ooit God gezien' - *de eniggeboren Zoon, die aan de*

boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen' (Johannes 1:18).

- *'Ik heb uw naam geopenbaard aan de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt'* (Johannes 17:6).

Als geen ander kende Jezus het karakter -van de Vader, vandaar dat Hij ook zelf kon vertrouwen op de betekenis van Diens naam:

- *'Heilige Vader, bewaar hen in uw naam, welke Gij Mij gegeven hebt...'*(Johannes 17:11).

De naam van Jezus

Als een engel Jozef Jezus' geboorte aankondigt, komt ook Diens naamgeving ter sprake:

- *'Zij (Maria) zal een zoon baren en gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden'* (Mattheüs 1:21).

Het commentaar van Mattheüs op deze naamgeving is dan:

- *'Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide: Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuël geven,*

hetgeen betekent: God met ons' (Mattheüs 1:22,23).

Jaren later zou Petrus getuigen, dat onze Heer niet alleen de naam Jezus droeg ten teken dat God redt, maar Zich door de zalving van Gods Geest ook de Christus mocht noemen, degene door wie Gods voornemen zou worden uitgevoerd:

- *'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God'* (Mattheüs 16:16).

Behoudenis

De naam van Jezus vertegenwoordigt heil en behoud:

- *'En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden'* (Handelingen 4:12).

Genezing

Jezus' naam houdt echter ook behoud voor het lichaam in, genezing. Als Petrus het wonder van de genezing van een verlamde verricht, gebeurt dit op grond van de kracht van de naam van Jezus:

- *'Wat ik heb geef ik u; in de naam van Jezus Christus, de Nazoreër: Wandel'* (Handelingen 3:6).

- 'En op het geloof in zijn naam heeft zijn naam deze, die gij ziet en kent, sterk gemaakt' (Handelingen 3:16).

Rechtvaardiging

Ook de kwijtschelding van zonden geschiedt op grond van de naam van Jezus:

- 'Maar gij hebt u laten afwassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd door de naam van de Here Jezus Christus en door de Geest van onze God' (1 Korintiërs 6:11).

Overwinning

- Kortom, elke zegen, elke overwinning die de gelovige zich denken kan, ervaart hij op grond van zijn verbondenheid met Hem, die de naam draagt boven alle naam, Jezus Christus: 'Maar uit Hem is het, dat gij in *Christus Jezus* zijt, die ons van God is geworden: *wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing*, opdat het zij, gelijk geschreven staat: Wie roemt, roeme in de Here' (1 Korintiërs 1:30,31).

Bevrijding

De naam van Jezus staat voor het werk dat Hij deed, de volledige overwinning

die Hij bevocht op het rijk der duisternis:

- 'En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn' (Filippenzen 2:8-10).

Op grond van Jezus' overwinning mogen gelovigen die met zonde in hun leven te kampen hebben de hulp van anderen inroepen om hen in de naam van Jezus los te maken van de satanische banden die hen kwellen:

- 'Voorwaar, Ik zeg u, al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel, en al wat gij op aarde ontbindt, zal ontbonden zijn in de hemel.... Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden' (Mattheüs 18:18,20).

Wanneer iemand onder Gods volk bewust aan de zonde vasthoudt, kan deze persoon, als hij voor geen rede vatbaar blijkt te zijn, aan de gevolgen

van zijn zonden overgegeven worden. Dat wil zeggen, dat hem de zegen van de gemeenschap met Gods kinderen in de naam van Jezus ontzegd wordt - niet om hem geestelijk af te schrijven, maar juist om hem te behouden. Paulus noemt een dergelijk geval:

- 'Wanneer wij vergaderd zijn, gij en mijn geest met de kracht van onze Here Jezus, *leveren wij in de naam van de Here Jezus die man aan de satan over tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest behouden worde in de dag des Heren*' (1 Korintiërs 5:4,5).

De naam van de eerste gelovigen

Als de apostelen vergaderen over de vraag naar de identiteit van de gemeente komt de naam van Jezus ter sprake. Jakobus stelt:

- 'Mannen broeders, hoort naar mij! Simon heeft uiteengezet, hoe God van *meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen*. En hiermee stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat:.... opdat het overige deel der mensen de Here zoek, en *alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen*, spreekt de Here, die deze dingen doet,

welke van eeuwigheid bekend zijn' (Handelingen 15: 13,14,15, 17,18).

Vandaar dat de eerste gelovigen niet schroomden zich te tooien met die naam, welke tegenstand dit ook met zich meebracht:

- '*Indien gij door de naam van Christus smaadt lijdt, zijt gij zalig, daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust*' (1 Petrus 4:14).
- 'Indien hij echter als Christen lijdt, dan schame hij zich niet, *maar verheerlijke God onder die naam*' (1 Petrus 4:16).

Het evangelie van de naam

De naam van Jezus was voor de eerste christenen van grote betekenis. Zij spraken veel over deze naam. Hij vormde zelfs een belangrijk onderdeel van hun prediking:

- 'En Filippus daalde af naar de stad van Samaria en *predikte hun de Christus....* Toen zij echter geloof schonken aan Filippus, *die het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus predikte, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen*' (Handelingen 8:5,12),

Zelfs de tegenstanders beseften welk een kracht er ligt in de naam van Jezus:

- 'Laat ons hun dreigend gebieden tot niemand meer te *spreken op gezag van deze naam*. En toen zij hen binnengeropen hadden, bevalen zij hun *in het geheel niet meer te spreken over of te leren op gezag van de naam van Jezus'* (Handelingen 4:17,18).

Wat kunnen wij nu doen met de naam die ons werd toevertrouwd? Oneindig veel, we kunnen:

Geloven in de naam

- 'En dit is zijn gebod: dat wij *geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus'*(1 Johannes 3:23).

Zijn naam belijden

- 'Opdat *in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen* van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, *en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!'* (Filippenzen 2:10,11).

Bidden in zijn naam

- 'Tot nog toe hebt gij niet om iets *gebeden in mijn naam*; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij' (joh. 16:24).

Vergaderen in zijn naam

- 'Want waar twee of drie *vergaderd zijn in mijn naam*, daar ben Ik in hun midden'(Mattheüs 18:20).

Machten uitdrijven in zijn naam

- 'Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: *in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven...*' (Marcus 16:17).

Prediken in zijn naam

- '*En dat in zijn naam moest gepredikt worden* bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem'⁴Lucas 24:47).

Vermanen in zijn naam

- 'Wij zijn dus gezanten van Christus, *alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u*: laat u met God verzoenen' (2 Korintiërs 5:20).

Dopen in zijn naam

- 'Bekeert u en een ieder late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen' (Handelingen 2:38).

Zalven in zijn naam

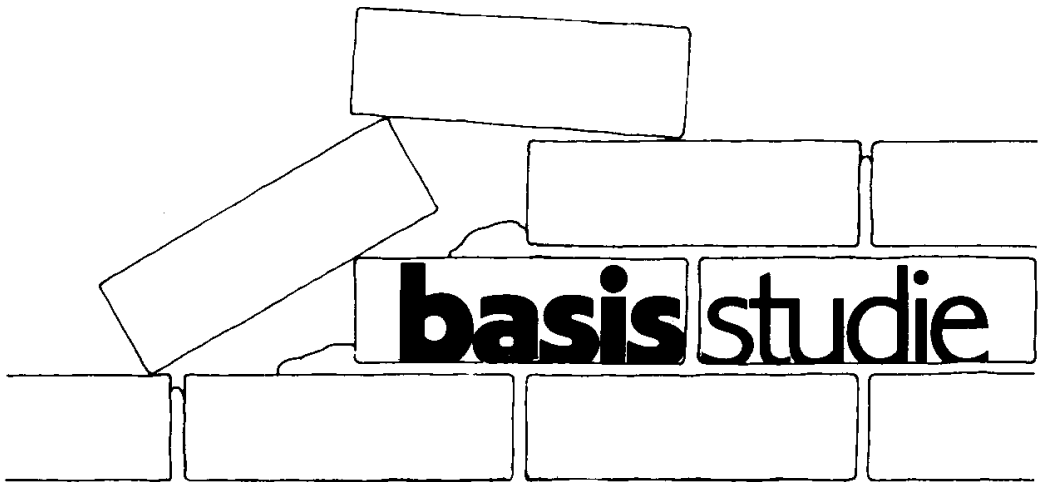
- 'Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken *en hem met olie zalven in de naam des Heren'* (Jakobus 5: 14).

Lofprijzen tot eer van zijn naam

- 'Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk *de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden'* (Hebreeën 13:15).

Leven in zijn naam

'En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus, God, de Vader, dankende door Hem!' (Kolossenzen 3:17).

geestelijke autoriteit

Wat een frustraties, wat een nederlagen in het leven' Zou dat Gods wil voor ons zijn? Bestaat er dan geen overwinning op de problemen en tegenslagen die Gods kinderen treffen? Voor een antwoord op deze levensvragen moeten we terug naar het begin. Naar de oorspronkelijke bedoelingen van de Heer met de mens. Naar het scheppingsplan:

- 'Laat Ons mensen maken naar ons beeld, *als onze gelijkenis, opdat zij heersen'*(Genesis 1:26).

Deel hebben aan de goddelijke natuur! Later zou de psalmist van de mens zeggen:

- 'Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar Hem omziet? *Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en*

hem met heerlijkheid en luister gekroond'(Psalm 8:5-6).

Ook de apostel Paulus deed een dergelijke uitspraak over het wezenseigen van de mens - en dat nog wel ten aanhore van ongelovigen:

- 'Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij, gelijk ook enigen van uw dichters hebben gezegd: *Want wij zijn ook van Gods geslacht'* (Handelingen 17:28).

Bovendien werd de mens geschapen om te heersen, gezag uit te oefenen. God begiftigde hem met alle kwaliteiten die nodig waren om te leren regeren. De Heer verwachtte dat de mens die uit zijn scheppende handen kwam, volwassen zou worden, en zich zou ontplooiën. Aanvankelijk moest hij alleen de hof waarin hij geplaatst was,

bewaren, maar vervolgens zou hij ook de hele wereld onder zijn heerschappij mogen brengen:

- 'En God zegende hen en God zeide tot hen: *Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar*'(Genesis 1:28).

De onttroning

De mens faalde echter. Hij wist niet eens het gebied dat de Heer hem oorspronkelijk toevertrouwde, te bewaren. Satan zag kans te infiltreren in het machtsgebied van de mens. We kennen het resultaat. De koning van de schepping werd van zijn troon gestoten. De sleutels van de heerschappij werden hem uit handen genomen. Van heer werd hij slaaf. Niet God kan verantwoordelijk worden gesteld voor de toestand waarin de wereld vervolgens verzeild raakte. Het kwaad was niet van Hem uitgegaan. Onze God is immers een en al liefde, licht en leven:

- 'Dwaalt niet, mijn geliefde broeders. *Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer*'(Jakobus 1:16,17).

Het was evenwel de mens zelf die toestond dat de wereld deze invasie van het kwaad onderging:

- 'Door de overtreding van de ene (Adam!) is de dood als koning gaan heersen door die ene' (Romeinen 5:17).
- '*De schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de wil van hem (de mens) die haar daaraan onderworpen heeft*' (Romeinen 8:20).

De vorst dezer wereld

Het lukte de duivel de mens zijn heerschappij te ontnemen. Geen wonder dat Jezus hem de 'overste dezer wereld' noemde met wie Hij persoonlijk de strijd zou aanbinden rond zijn dood aan het kruis:

- 'Niet veel zal Ik meer met u spreken, *want de overste der wereld komt en heeft aan Mij niets*'(Johannes 14:30).

Ook de apostel Paulus definieerde in wiens handen de heerschappij over de wereld terecht was gekomen. Satan noemde hij 'de god van deze eeuw' en 'de overste van de macht der lucht':

- 'Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan, *ongelovigen, wier*

overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen' (2 Korintiërs 4:3,4).

- 'Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, *overeenkomstig de overste van de macht der lucht'* (Efeziërs 2:1,2).

Vanaf zijn val leefde de mens in een vijandige wereld. Desondanks kon hij echter nog op Gods hulp rekenen in deze ongelijke strijd tegen het kwaad. Onmiddellijk na de val beloofde de Heer reeds:

- *'En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen'* (Genesis 3:15).

God zou aan de kant van de mens staan in diens eeuwenlange strijd tegen de heerschappij van de boze Hij zou iemand sturen die hem de volledige overwinning kon schenken: onze Here Jezus Christus.

Bevrijding

Gods Woord zegt dat Jezus niet alleen kwam om vergeving van zonden mogelijk te maken, maar tevens:

- 'Om ons te redden van onze vijanden en uit de hand van allen, die ons haten... dat Hij ons zou geven, zonder vreze, *uit de hand der vijanden verlost, Hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht*, al onze dagen' (Lucas 1:71-75).

Jezus was Zich goed bewust dat het zijn zending was vrijheid te schenken aan het mensdom dat lijdt onder de macht van de satan. Dit was dan ook de teneur van zijn boodschap vanaf het begin van zijn bediening:

- 'De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, *om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid*, om te verkondigen het aangename jaar des Heren' (Lucas 4:18,19).

Later zouden de apostelen als Petrus en Johannes gelijklopende uitspraken over Jezus' bediening doen:

- 'God heeft Hem met de Heilige Geest en met kracht gezalfd. *Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen die door de duivel*

overweldigd waren' (Handelingen 10:38).

- 'Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, *opdat Hij de werken des duivels verbreken zou'* (1 Johannes 3:8).

Herstel van de heerschappij

Jezus kwam om de mens terug te geven wat hij door zijn val had verloren. Niet alleen de gemeenschap met God door de verzoening met Hem, maar tevens de heerschappij en de autoriteit die hem door de satan waren ontnomen. Het kruis betekende de totale nederlaag van de 'vorst dezer wereld', zoals Jezus dit zelf aangaf:

- 'Nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden' (Johannes 12:31).

Jezus' dood bracht ons een volledige overwinning over het verslavende werk van het kwade, Toen Hij stierf, ontnam de Heer de satan de wapens waarop deze vertrouwde:

- '*Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk ten toon gesteld en zo over hen gezegevierd'* (Kolossen 2:15).

Sprekend over zijn volmacht om demonen uit te werpen en zo -vooruitlopend op zijn overwinning aan

het kruis - de satan zijn heerschappij op te leggen, stelde de Heer:

- 'Wanneer een sterke, goed gewapende man zijn eigen hof bewaakt, is zijn bezit in veiligheid. Maar wanneer iemand, die sterker is dan hij, hem aanvalt en hem overwint, rooft deze zijn wapenrusting, waarop hij vertrouwde, en verdeelt zijn buit' (Lucas 1L21,22).

Jezus is de sterkere! Hij ontwapende de vijand. De slachtoffers van het kwaad kunnen nu onder zijn macht uitkomen. Er is bevrijding! Jezus is overwinnaar:

- 'Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn' (Filippenzen 2:9-11).

Delen in zijn overwinning

Alle weerstrevende krachten, alle ondraaglijke situaties in ons leven zullen onder het beslag van de overwinning van onze Heer gebracht mogen worden. Wij delen daar immers in. We zullen ons door het geloof moeten vereenzelvigen met de overwinning die de Heer voor ons

bevocht. Zijn overwinning is ook de onze!:

- *'En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt' (Efeziërs 1:22,23).*
- *'En Hij heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus' (Efeziërs 2:6).*

De Christus die het kwaad overwon en in ons leeft, wil door ons leven heen zijn overwinning openbaar maken. Naarmate we ons deze waarheid bewust worden, zal Hij Zich inderdaad in ons leven manifesteren:

- *'Christus onder (in) u, de hoop der heerlijkheid' (Kolossenzen 1:27).*
- *'Gij zijt uit God, kinderkens, en gij hebt hen overwonnen; want Hij, die in u is, is meerder dan die in de wereld is' (1 Johannes 4:4).*
- *'Al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?' (1 Johannes 5:4,5).*

De mens kan bevrijd worden van het kwaad door geestelijke autoriteit uit te oefenen over de destructieve krachten die in zijn leven werkzaam trachten te zijn. De Heer wil dat zijn kinderen opnieuw de heerschappij in handen nemen. Hier en nu!:

- *'Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus' (Romeinen 5:17).*

Leven en heersen als koningen! Dat is Gods plan met ons. De Heer wil dat zijn kinderen overwinnaars zijn. Voor elk van hen is er bevrijding van alle destructieve krachten die op hen in willen werken:

- *'Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou ontronen, en allen zou bevrijden die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren' (Hebreeën 2:14,15).*

Bovendien bewijst Jezus' eigen leven dat Gods kinderen door de kracht van de Heilige Geest kunnen overwinnen. Hij is immers onze oudste broeder! Hij leefde als mens en overwon. Ook wij kunnen deze overwinning behalen:

- 'Gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld'(1 Johannes 4:17).
- 'Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; *daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen'* (Hebreeën 2:11).
- '*Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook te voren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen'*(Romeinen 8:29).

God wil dat zijn volk door de wapens van het licht leert heersen over de omstandigheden van het leven. Hier en nu. Door zijn dood verwierf de Heer ons het recht om in het leven van alledag overwinnaar te zijn! Laten we van dat (voor-)recht gebruik maken, door te gaan staan in de autoriteit die Hij ons schenkt!